

## Arrest

nr. 205 127 van 11 juni 2018  
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat N. AHMADZADAH  
Quellinstraat 37/12  
2018 ANTWERPEN

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

### DE WND. VOORZITTER VAN DE IV<sup>e</sup> KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 27 februari 2018 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 25 januari 2018.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 27 maart 2018 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 18 mei 2018.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. VAN CAMP.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN *loco* advocaat N. AHMADZADAH, en van attaché E. GOOVAERTS, die verschijnt voor de verwerende partij.

### WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

#### 1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die volgens zijn verklaringen op 9 november 2015 België is binnengekomen als niet-begeleide minderjarige vreemdeling, diende op 7 december 2015 een asielaanvraag in. Op 12 februari 2016 nam de dienst Voogdij van de FOD Justitie de beslissing dat verzoeker na leeftijdsonderzoek meerderjarig blijkt te zijn.

1.2. Op 25 januari 2018 nam de commissaris-generaal de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing, die verzoeker bij aangetekende brief van 25 januari 2018 ter kennis werd gebracht, is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

*“Asielaanvraag: 07/12/2015*

*U werd gehoord op het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen op 23 maart 2017 van 9u11 tot 13u24 in het bijzijn van uw advocaat, meester 's Jongers loco meester Vanhoyland, en op 4 januari 2018 van 13u33 tot 15u56 in het bijzijn van uw advocaat, meester Stockmans loco meester Vanhoyland. Telkens werd u bijgestaan door een tolk die het Dari machtig is.*

#### A. Feitenrelaas

*U verklaart Afghaans staatsburger te zijn en van origine Tadjik. U bent afkomstig uit het dorp Larkhabeha in het district Baghlan Markazi (provincie Baghlan). In september 2014 is uw vader overleden aan de gevolgen van suikerziekte. Zes maanden later stopte u met school.*

*U verklaart dat de taliban uw dorp is binnengevallen, huizen werden verbrand en eigendommen werden ingenomen. De taliban kwam ook bij verschillende mensen geld vragen, usher, zo ook bij u thuis. In de zomer van 2015 kwam de taliban bij u thuis langs om geld te vragen waarna uw moeder de gevraagde som betaalde. Korte tijd later kregen jullie opnieuw bezoek van de taliban. Deze keer werd er gevraagd dat u zou deelnemen aan de jihad en zich bij de taliban zou voegen. Uw moeder werd hierdoor erg angstig en begreep dat uw leven in gevaar was. Ze besliste dat u Afghanistan moest verlaten.*

*In september 2015 bent u vanuit Afghanistan vertrokken via Pakistan naar Iran. Vanuit Iran werd u terug naar Afghanistan gerepatrieerd, maar enkele dagen later vertrok u opnieuw via Pakistan naar Iran. U slaagde erin om verder te reizen naar Turkije, stak de Middellandse Zee over en reisde over land verder naar België, waar u op 7 december 2015 asiel hebt aangevraagd bij de Belgische autoriteiten. Een half jaar na uw vertrek uit Afghanistan zijn ook uw moeder, broer en zus uit uw dorp vertrokken, zij wonen nu in Pul-e-Khumri in het huis van uw tante.*

*Ter staving van uw asielaanvraag legt u de volgende documenten neer: een kopie van uw taskara, een kopie van een vaccinatiekaart en een envelop.*

#### B. Motivering

*Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk hebt gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging hebt zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie of een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.*

*Op een asielzoeker rust de verplichting om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over de asielaanvraag. De medewerkingsplicht vereist dus van u dat u correcte verklaringen aflegt en waar mogelijk documenten voorlegt met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. Niettegenstaande u bij aanvang van uw gehoor uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust (CGVS I p.2, CGVS II p.2), blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking.*

*Er werd immers vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde recente verblijf in Baghlan Markazi in Afghanistan. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw feitelijke herkomst en uw eerdere verblijfplaatsen kan niet genoeg benadrukt worden. De werkelijke streek van herkomst is van essentieel belang voor het onderzoek van de nood aan internationale bescherming. Het is immers de streek van feitelijke recente herkomst in functie waarvan de vrees voor vervolging en het risico op ernstige schade zal onderzocht worden. Indien doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat een asielzoeker geen zicht biedt op zijn reële verblijfssituatie of regio van herkomst, dient te worden besloten dat de asielmotieven die zich er zouden hebben voorgedaan niet aangetoond worden. Een asielzoeker die over zijn eerdere verblijfplaatsen ongeloofwaardige verklaringen aflegt en daardoor het voor de asielinstanties onmogelijk maakt vast te stellen dat hij ook werkelijk afkomstig is uit een streek waar er een risico op ernstige schade bestaat en of hij niet de mogelijkheid heeft zich in een streek te vestigen waar geen zo een risico bestaat, maakt bovendien niet aannemelijk dat hij nood heeft aan subsidiaire bescherming.*

*Zo moet er worden opgemerkt dat het CGVS gegronde redenen heeft om te twifelen aan de authenticiteit van uw verklaringen over hoe u uw jeugd in Afghanistan hebt doorgebracht. De verklaringen die u aflegde over het leven dat u hebt geleid in uw land van herkomst zijn immers erg beperkt en komen daardoor weinig doorleefd over.*

U verklaart dat u zeven jaar naar school bent gegaan en dat u als u niet op school was boodschappen ging doen en uw moeder hielp in het huishouden door onder andere de afwas te doen, voor de rest bracht u uw tijd thuis door met uw broer en uw zus (CGVS I p.5). Uw vader had landbouwgrond die hij liet bewerken door twee boeren (CGVS I p.7). Hoewel uw leven zich dus blijkbaar voornamelijk in en rond uw huis afspeelde, de landbouwgronden van uw vader lagen op vijf minuten van uw huis en de geoogste gewassen werden bij jullie thuis bewaard, blijkt u hier bijzonder weinig over te kunnen vertellen (CGVS I p.8, CGVS II p.3). U verklaarde dat jullie een koe hadden, dat u die gras en maïs gaf en yoghurt maakte van de koemelk, maar opmerkelijk genoeg verklaarde u dat jullie koe nog nooit had gekalfd. Toen u werd gevraagd hoe zij dan melk gaf, aangezien een koe slechts melk kan geven eens ze een kalf heeft gekregen, verklaarde u dat een koe gewoon melk geeft, je moet die gewoon melken, maar als ze een kalf heeft gekregen, geeft ze meer melk (CGVS I p.5,14). Dergelijke onwetendheid over basisverschijnselen in de landbouw en veeteelt is onaannemelijk gezien het profiel dat u zichzelf aanmeet. Hierdoor wordt uw bewering dat u een boerenzoon bent wiens dagen gevuld waren met het helpen in en rond het huis ernstig ondermijnd. Over jullie schapen vertelde u dat ze gewoon thuis waren en lawaai maakten. De schapen hielden jullie voor het vlees, maar verder deden jullie daar niets mee. U verklaart ook dat uw vader eens een nieuw schaap heeft gekocht, maar waar hij dat kocht weet u niet, het was ofwel van de boeren ofwel van de buren, u weet enkel dat u blij was toen uw vader thuiskwam met een nieuw schaap en u dacht "Joepie, we hebben een nieuw schaap." (CGVS I p.14,15). Ook hebt u er geen idee van hoe en waar uw vader de geteelde gewassen van zijn landbouwgrond verkocht, het was volgens u in de stad, maar u weet niet of hij zijn koopwaar al dan niet op een markt verkocht, en hoeveel geld dat opbracht voor uw gezin (CGVS I p.9). Dergelijke verklaringen komen bijzonder weinig doorleefd over, zeker aangezien dit zaken zijn die zich afspeelden in uw directe leefomgeving en deel uitmaakten van uw dagelijkse realiteit. Dat u hier slechts in zulke beperkte mate over kunt vertellen ondermijnt de geloofwaardigheid van uw verklaringen.

Daarnaast verklaarde u dat u na het overlijden van uw vader een grote verantwoordelijkheid droeg als oudste zoon en dat u met school bent gestopt, omdat u thuis voor uw moeder en voor iedereen in de familie moest zorgen, u moest uw moeder, broer en zus beschermen. Wanneer u vervolgens echter werd gevraagd wat u concreet bedoelde met die grote verantwoordelijkheid, wat u dan precies deed in het huis dat u voor het overlijden van uw vader niet deed, kon u hier geen antwoord op geven. U zei alleen dat u zich zorgen maakte over de toekomst van uw broer en zus, maar dat u geen concrete dingen deed. Ook verklaarde u dat u voor de gronden van uw vader moest zorgen, want na zijn dood was er niemand meer om dat te doen. U beweerde dat, als een vader overlijdt, dit dan altijd de verantwoordelijkheid wordt van de oudste zoon (CGVS I p.22, CGVS II p.6,7,8). Gevraagd naar wat er dan precies met de gronden is gebeurd na de dood van uw vader, bleek u dit echter niet te weten. U verklaarde dat een van de landbouwers die op uw vaders grond werkte nog één keer de opbrengst is komen brengen, u weet zelfs niet zeker of dit in de vorm van gewassen of geld was, maar dat u hem daarna niet meer hebt gezien en dat de landbouwgronden ook niets meer opbrachten. Hoe dat kwam, weet u niet, u weet zelfs niet of de grond überhaupt nog werd bewerkt, dit terwijl u tijdens uw eerste gehoor nochtans had beweerd dat de taliban jullie grond heeft ingenomen en dat jullie nu geen landbouwgrond meer hebben (CGVS I p.8). Erop gewezen dat u eerder had verklaard dat u als oudste zoon toch verantwoordelijk was voor de landbouwgronden van uw vader en dus redelijkerwijs kan worden verwacht dat u van dergelijke zaken op de hoogte zou zijn, verklaarde u dat uw moeder verantwoordelijk was voor die zaken, dat zij alles regelde en dat u nog te jong was om de situatie te snappen (CGVS II p.6,7,8). Deze verklaringen staan echter in schril contrast met uw eerdere beweringen dat u na de dood van uw vader heel veel verantwoordelijkheden had thuis, omdat u nu de oudste was (CGVS II p.6). Ook is het opmerkelijk dat u aanvankelijk bij de Dienst Vreemdelingenzaken beweerde dat u de landbouwgrond van uw ouders bewerkte (DVZ Verklaring vraag 12), terwijl u ten overstaan van het CGVS verklaarde dat u nooit zelf op het land van uw vader hebt gewerkt (CGVS I p.8). Wanneer u hiermee werd geconfronteerd, ontkende u louter dat u ooit had gezegd dat u op het land van uw vader had gewerkt (CGVS I p.10), hetgeen geenszins volstaat ter rechtvaardiging van deze tegenstrijdigheid. Uw weinig doorleefde en bijzonder beknopte verklaringen en uw onaannemelijke onwetendheid over cruciale elementen ondermijnen op ernstige wijze de geloofwaardigheid van uw verklaringen dat u uw leven lang in een dorp hebt doorgebracht en uw dagen erin bestonden om uw familie te helpen in en rond het huis.

Het bovenstaande in ogenschouw genomen, heeft het CGVS ook ernstige twijfels bij de oprechtheid van uw verklaringen over uw recente herkomst uit het dorp Larkhabeha in het district Baghlan Markazi in de provincie Baghlan. Zo legt u een wel erg beperkte kennis over uw regio van herkomst aan de dag. U slaagt er weliswaar in om verschillende dorpen rondom uw vermeende woonplaats op te sommen, zoals Osman Khail en Shafi Khail (CGVS I p.3), maar wanneer u wordt gevraagd om ze te situeren ten opzichte van elkaar, slaat u de bal mis.

*U verklaart dat het dorp Hallowdin dicht bij de dorpen Shash Kapa en Mahjer liggen, wat klopt, maar beweert verder dat er een weg is van uw dorp, dat u dan eerst in Mahjer komt, dat het dorp daarna Hallowdin is en dat u dan in Shash Kapa aankomt (CGVS II p.10). Uit informatie waarover het CGVS beschikt en waarvan een kopie aan uw administratief dossier werd toegevoegd kan dit echter niet kloppen. U kent ook het dorp Khodidad Khail en u weet dat het dicht bij uw dorp ligt, maar u kunt niet aangeven of dit dorp in de richting van Hallowdin ligt of niet (CGVS II p.10).*

*Ook over de districten in uw provincie legde u incorrecte verklaringen af. Er werd u gevraagd naar de omliggende districten van uw district Baghlan Markazi, waarna u antwoordde dat dat Samangan, Kunduz, Takhor en Parwan zijn (CGVS I p.4). Dit zijn echter provincies en geen districten, waarvan bovendien enkel Samangan en Kunduz aan uw district grenzen. Mocht u echter toch bewust hebben getracht de provincies grenzende aan uw provincie Baghlan op te sommen, is het opmerkelijk dat u de provincies Panjsher, Bamyan en Balkh niet opsomt, aangezien ook deze drie provincies grenzen aan de provincie Baghlan. Vervolgens werd u gevraagd of Chardarah bij u een belletje doet rinkelen, u bleek dit niet te kennen (CGVS p.4). Chardarah is nochtans een naburig district van Baghlan Markazi in de provincie Kunduz. Over Aybak zei u dat u denkt dat het een andere naam is voor Samangan (CGVS I p.4), terwijl Aybak een naburig district is in de provincie Samangan. Hazarti Sultan en Khuram Wa Sarbagh, naburige districten van de provincie Samangan, kent u niet (CGVS I p.22). Ook de naburige dorpen Zekir Khail, Ab Sarena, Baz Gul en Mullah Toor kent u niet (CGVS I p.7,15, CGVS II p.9) en van de Ali Khaja militaire basis in uw district waar kort voor uw vertrek een ernstige confrontatie tussen militairen en opstandelingen plaatsvond hebt u nog nooit gehoord (CGVS I p.17).*

*Gevraagd of er rivieren in uw regio zijn, verklaarde u dat de Kunduzrivier in uw regio stroomt, maar gaf u aanvankelijk aan dat de kleine rivier die in uw dorp stroomt geen naam heeft, terwijl u bij uw tweede gehoor dan weer beweerde dat de kleinere aftakkingen van de Kunduzrivier andere namen hebben, zoals Shafi Khail en Shahi Khail (CGVS II p.4).*

*Voorts werd u gevraagd naar de naam van het districtshoofd van uw district Baghlan Markazi, waarna u de namen Raiz Shokur en Raiz Sardar gaf, dit terwijl uit info blijkt dat Gowhar Khan Baburi het districtshoofd van Baghlan Markazi is. Gevraagd of u Gowhar Khan Baburi kent, verklaarde u dat hij ooit gouverneur was, u weet niet meer wanneer, maar volgens u was hij geen gouverneur op het moment dat u Afghanistan verliet. Uit informatie waarover het CGVS beschikt en waarvan een kopie aan uw administratief dossier werd toegevoegd blijkt echter dat Gowhar Khan Baburi wel degelijk districtshoofd van Baghlan Markazi was op het moment van uw vertrek uit uw land. U daarentegen beweerde dat Amir Gul gouverneur was van uw regio. Dit wordt echter tegengesproken door objectieve informatie waaruit blijkt dat Amir Gul Civil Order Police Chief van uw district was tot hij in 2012 werd ontslagen (CGVS I p.12,17). Kolonel Burhanuddin Zahid, de politiechef van provincie Baghlan, kent u niet (CGVS I p.18). Toen u werd gevraagd naar het nabijgelegen dorp Kaka Mangal, verklaarde u dat u hier nog nooit van had gehoord, maar bleek u wel ene Amin Mangal te kennen. U kende deze naam, maar bleek niet zeker te weten wie deze persoon is (CGVS I p.15). Uit info blijkt dat Amin Mangal in 2010 de politiechef van uw district was. Uw kennis over uw regio beperkt zich duidelijk slechts tot het jaar 2012 à 2013. Deze vaststelling sterkt het CGVS dan ook in de overtuiging dat u veel eerder dan u beweert uit Baghlan bent vertrokken.*

*Nog is het opmerkelijk dat u verklaarde soms naar de radio te luisteren in uw land, maar dat u enkel de zenders Radio Baghlan, en Radio Azadi weet op te noemen (CGVS I p.16), de Afghaanse afdeling van de internationale radiozender Radio Free Europe/Radio Liberty. Dit terwijl er ook verschillende lokale Afghaanse radiostations zijn in uw regio, waaronder Radio Arzoha, Radio Adiab, Radio Payman, Radio Trajmeer, Radio Sana en Radio Khusi. Dat u naast Radio Baghlan enkel een internationaal radiostation kunt noemen, bevestigt opnieuw het bedrieglijk karakter van uw verklaringen omtrent uw herkomst uit Larkhabeha, Baghlan.*

*Verder bevestigt u de aanwezigheid van buitenlandse troepen in uw regio, vroeger waren er volgens u de Amerikanen en nu zijn er volgens uw verklaringen Duitsers en andere Europese legers, u kunt ze moeilijk herkennen, want hun uniformen zijn dezelfde. Uit informatie die aan uw dossier werd toegevoegd blijkt echter dat de Duitse militaire troepen reeds in de zomer van 2013 uw regio hebben verlaten. Over de Hongaarse aanwezigheid in uw regio tot 2015 weet u dan weer niets (CGVS I p.18,23). Ook als u wordt gevraagd naar talibs in uw regio, blijkt uw kennis hierover ontoereikend. U geeft de naam Maulawi Omar Gul, maar verder kent u blijkbaar niemand, dit terwijl uit uw verklaringen en uit de objectieve informatie blijkt dat de taliban in grote getale aanwezig is in uw regio. U verklaart dat er veel talibs zijn en dat de andere namen moeilijk te onthouden zijn (CGVS I p.17). Deze verklaring kan uw onwetendheid geenszins verschonen aangezien het hier opnieuw een element betreft uit uw directe en persoonlijke omgeving. Redelijkerwijs kan dus worden verwacht dat u hier uitgebreid over kunt vertellen, quod non.*

Ook de route die u beweerde te hebben gevolgd naar Kabul om vervolgens naar België te reizen, overtuigt niet. U verklaarde dat u toen u uw dorp verliet door het district Doshi bent gereisd. U beweerde dat u eens uit het dorp langs Daus Khail, Shafi Khail, Shahi Khail, Old Baghlan en New Baghlan bent gepasseerd, dat u dan in Doshi was en dat u niet via Pul-i-Khumri bent gereisd (CGVS I p.10,11). Echter, uit informatie van het CGVS waarvan een kopie aan uw administratief dossier werd toegevoegd, blijkt dat u voor u Doshi kunt bereiken door het district Pul-i-Khumri moet reizen, de districten Baghlan Markazi en Doshi grenzen immers niet aan elkaar. Ondanks uw bewering dat verschillende van uw familieleden in Pul-i-Khumri wonen en uw moeder, broer en zus daar nu verblijven, blijkt u hier niet van op de hoogte te zijn (CGVS I p.11, CGVS II p.2). Uw geloofwaardigheid wordt hierdoor eens te meer aangetast. Vervolgens verklaarde u na Doshi district via Khinjan en Salang te zijn gepasseerd en daarna kwam u in Kabul aan (CGVS I p.10). U vergeet echter dat u na Salang eerst nog via Jabalussaraj district en Charikar district moet reizen alvorens in de provincie Kabul aan te komen. Dat u slechts op een dusdanige beknopte en bovendien incorrecte manier kunt aangeven welke route u hebt gevolgd om uw land te verlaten, brengt uw geloofwaardigheid wederom ernstige schade toe.

Vervolgens werd gepolst naar uw kennis over de algemene veiligheidssituatie in uw regio, ook hier blijft u in gebreke. U verwees naar een aanval op het huis van commandant Sadiq, de lokale Arbakicommandant, u zegt dat zijn huis een maand voor uw vertrek uit uw land in brand werd gestoken (CGVS I p.16,17, CGVS II p.14), maar over andere recente gebeurtenissen kunt u niets vertellen. De voorbeelden die u gaf dateren immers alle van jaren geleden. U had het over de aanslag op de suikerfabriek waarbij Sayed Mustafa Kazemi is omgekomen, dit incident dateert echter van 2007. De confrontatie tussen enerzijds commandant Kamin en gouverneur Amir Gul en anderzijds het Afghaanse overheidsleger, wat u situeert een zestal maanden voor uw vertrek uit Afghanistan, dus het voorjaar van 2015, vond in werkelijkheid plaats in 2012 (CGVS I p.16). U verklaart ook dat de taliban de weg soms blokkeerde, maar u weet niet waar of wanneer dat dan precies was, u kunt enkel stellen dat het normaal is dat de taliban de weg probeerde te blokkeren om ergens binnen te vallen (CGVS II p.14). Uw verklaring dat u niet zo vaak buiten uw dorp bent geweest kan hier niet als verschoningsgrond worden aanvaard, gezien de ongeloofwaardige verklaringen die u aflegde omtrent uw dagelijkse leven die hierboven reeds werden beargumenteerd.

Dat u evenmin uitgebreide verklaringen kunt afleggen met betrekking tot veiligheidsincidenten in uw regio is opmerkelijk en weinig aannemelijk mocht u wel degelijk recent in de regio van Baghlan hebben verbleven, daar de situatie in uw provincie veelal als bijzonder volatiel wordt omschreven. De beschikbare informatie bevestigt bovendien dat er in uw provincie wel degelijk een heel aantal veiligheidsincidenten hebben plaatsgevonden. Ook de vaststelling dat u uw onwetendheid vaak tracht te verklaren door aan te geven dat u nog erg jong was toen u in Afghanistan was, brengt uw algemene geloofwaardigheid ernstige schade toe, aangezien een medisch onderzoek ontegensprekelijk heeft aangetoond dat u op 11 januari 2016 de leeftijd van 20 jaar met een standaarddeviatie van 1,5 jaar hebt bereikt, wat betekent dat u op het moment van u vertrek uit uw land minstens 18 jaar moet zijn geweest. Uw beweerde jonge leeftijd kan aldus niet als verschoningsgrond voor uw weinig doorleefde verklaringen en uw onwetendheid worden aanvaard (CGVS I p.4, CGVS II p.15).

Uit al het bovenstaande kan bezwaarlijk worden besloten dat u doorleefde verklaringen hebt afgelegd over een plaats waar u bent opgegroeid en waar u tot aan uw vertrek uit uw land onafgebroken zou hebben gewoond. Het CGVS is dan ook genooddaakt te besluiten dat u het niet aannemelijk hebt gemaakt dat u recent afkomstig bent uit Larkhabeha in Baghlan Markazi, maar vermoedt dat u veel eerder dan u beweert deze regio hebt verlaten en gedurende een zekere tijd ergens anders hebt verbleven. Hierdoor verkeert het CGVS in de onmogelijkheid om te oordelen of er in uw hoofde sprake is van een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade.

Bovendien kan gelet op de ongeloofwaardigheid van uw beweerde regio van herkomst in Afghanistan evenmin enig geloof worden gehecht aan uw asielaanvraag dat hier onlosmakelijk mee verbonden is. Immers, aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan uw verklaring dat u voor uw komst naar België recent in Baghlan Markazi hebt verbleven, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de feiten die zich volgens uw verklaringen in deze regio hebben voorgedaan. Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin en bestaan er evenmin zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Bovendien legde u ook over de concrete vervolgingsfeiten die u verklaart te hebben meegemaakt inconsistente verklaringen af.

Zo verklaarde u tijdens uw tweede gehoor bij het CGVS dat de taliban twee keer was langsgekomen, een eerste keer ongeveer een maand voor uw vertrek uit uw land (CGVS II p.11) en een tweede keer tien à vijftien dagen voor uw vertrek (CGVS II p.11), terwijl u bij uw eerste gehoor had beweerd dat de taliban een eerste keer was langsgekomen een tweetal maanden voor uw vertrek en dat hun tweede bezoek plaatsvond twee à drie dagen voor u uw land hebt verlaten (CGVS I p.21). Wanneer u hiermee werd geconfronteerd, verklaarde u dat u bij uw eerste interview bij het CGVS niet juist kon denken en dat u zich door de stress misschien had vergist (CGVS II p.13). Hoewel het CGVS erkent dat een gehoor de nodige stress en zenuwachtigheid met zich kan meebrengen, kan van een asielzoeker toch redelijkerwijs worden verwacht om coherente verklaringen af te leggen omtrent de kern van zijn asielrelaas, wat in casu duidelijk niet het geval is.

Ook komt uw bewering dat u gedwongen gerekruteerd werd om mee jihad te voeren weinig overtuigend over. Hoewel rekruteringen van jongeren door de taliban in uw land voorkomen, zoals blijkt uit de toegevoegde informatie, slaagt u er niet in te overtuigen dat dit u effectief is overkomen. Er dient immers te worden opgemerkt dat de manier waarop de taliban in uw dorp tewerk ging wat rekrutering betreft, zoals door u voorgesteld, zeer onwaarschijnlijk overkomt. Uit uw verklaringen moet blijken dat de taliban eerst geld kwam vragen bij uw moeder, maar toen zij dat niet langer kon of wilde betalen, dat de taliban dreigde om u mee te nemen (DVZ Vragenlijst vraag 3.5, CGVS I p.20, CGVS II p.12,13). Als u dit zou weigeren, zouden ze u vermoorden. Uit de informatie waarover het CGVS beschikt en waarvan een kopie aan het administratief dossier werd toegevoegd, blijkt echter dat hoewel de taliban geen formele rekruteringsprocedures heeft, er toch kan worden gesteld dat de lokale cel de basis vormt van de rekrutering. Er wordt beroep gedaan op familiale en clanloyauteit, tribale banden, persoonlijke vriendschappen en sociale netwerken, madrassastudentenkringen en gemeenschappelijke belangen. De drijfveren voor de rekrutering zijn hoofdzakelijk eergevoel en glamour, wraakgevoel, financiële noden en religieuze overtuiging. Hoewel er uitzonderingen zijn, kan toch als algemene regel worden gesteld dat talibanrekrutering door de lokale commandanten binnen hun eigen stam gebeurt. Gedwongen rekrutering door de taliban wordt door verschillende bronnen dan ook als uiterst exceptioneel voorgesteld. Sommigen stellen zelfs dat gedwongen rekrutering volledig afwezig is. Dit zou volgens diezelfde informatie ook opgaan voor minderjarigen en meer specifiek wordt gesteld dat de taliban in principe geen jongens zonder baard rekruteert, hetgeen volgens landinfo in de regel over het algemeen goed wordt opgevolgd. De argumenten die hiervoor aangehaald worden zijn het overschot aan vrijwillige strijders en het feit dat gedwongen rekrutering de bevolking van de taliban doen vervreemden. Uw verklaringen dat de taliban u zouden vermoorden als u zou weigeren jihad te voeren en dat ze u of uw broer en of zus zouden kunnen ontvoeren als uw moeder geen geld zou betalen, staan hier dan ook haaks op. Hierdoor kan a priori ernstig getwijfeld worden aan uw verklaringen omtrent de rekrutering in uw dorp.

De documenten die u neerlegt zijn niet van die aard dat ze de bovenstaande conclusies kunnen wijzigen. Uit informatie waarover het CGVS beschikt en waarvan een kopie aan het administratief dossier werd toegevoegd blijkt dat corruptie in Afghanistan alomtegenwoordig is en dat eender welk document eenvoudig tegen betaling kan worden verkregen, waardoor de objectieve bewijswaarde van Afghaanse documenten hoe dan ook relatief is. Dit geldt zowel voor uw taskara als voor de kopie van een vaccinatiekaart. Bovendien blijkt uit de envelop die u neerlegt dat uw documenten werden opgestuurd vanuit Mazar-i-Sharif in de provincie Balkh. Dit is opmerkelijk aangezien u verklaarde dat uw familie zich na uw vertrek in Pul-i-Khumri in de provincie Baghlan heeft gevestigd in het huis van uw tante. Wanneer u werd gevraagd waarom uw documenten dan vanuit Mazar-i-Sharif werden verstuurd, kon u hier geen antwoord op geven. U verklaart dat een kennis van uw tante uw documenten heeft opgestuurd, u weet niet hoe hij heet, omdat uw moeder dat niet kon. Waarom uw moeder die documenten niet zou kunnen opsturen, weet u echter niet (CGVS II p.10). Wederom wordt het bedrieglijk karakter van uw asielaanvraag hierdoor bevestigd.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat een asielzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet beoogt immers bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

Dienaangaande dient opgemerkt te worden dat vele Afghanen binnen Afghanistan verhuisd zijn (eventueel na een eerder verblijf in het buitenland).

*De geboorteplaats en de oorspronkelijke verblijfplaats(en) vormen derhalve niet noodzakelijk de (actuele) plaats of regio van herkomst. Het aantonen van de laatste verblijfplaats(en) binnen Afghanistan is dan ook essentieel, vermits er op grond van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet geen behoefte aan bescherming is indien een asielzoeker afkomstig is uit een regio waar er geen risico op ernstige schade aanwezig is of als de asielzoeker over de mogelijkheid beschikt zich in zo'n regio te vestigen. Bijgevolg kan een asielzoeker, met betrekking tot de vraag of hij bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, dan ook niet volstaan met een loutere verwijzing naar zijn Afghaanse nationaliteit doch moet hij enig verband met zijn persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist. U maakt zelf het bewijs van een dergelijk verband met uw persoon onmogelijk door geen duidelijkheid te scheppen over uw voorgehouden verblijfplaatsen in en/of feitelijke herkomst uit Afghanistan.*

*U werd tijdens het gehoor op de zetel van het CGVS op 23 maart 2017 en 4 januari 2018 nochtans uitdrukkelijk gewezen op het belang van het afleggen van correcte verklaringen met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten (CGVS I p.2; CGVS II p.2). U werd er vervolgens op gewezen dat het niet volstaat om louter te verwijzen naar uw Afghaanse nationaliteit en dat het voor de beoordeling van uw asielaanvraag van uitermate groot belang is dat u een duidelijk zicht geeft op uw eerdere verblijfsplaatsen voor uw komst naar België. Er werd voorts benadrukt dat het gegeven dat u niet recent uit Afghanistan afkomstig bent en/of dat u een tijd in een derde land heeft verbleven op zich niet problematisch is, maar dat het wel belangrijk is dat u deze informatie meedeelt zodat het CGVS de mogelijkheid wordt gegeven uw asielaanvraag correct te beoordelen rekening houdend met al uw verklaringen. Er werd tot slot beklemtoond dat indien u het CGVS niet duidelijk maakt waar en onder welke omstandigheden u gedurende de laatste jaren voor uw komst naar België werkelijk heeft verbleven en geen correct zicht biedt op uw werkelijke achtergrond en leefsituatie, u evenmin de door u aangehaalde nood aan bescherming aannemelijk maakt.*

*Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet de waarheid heeft verteld over waar u verbleven heeft voor uw komst naar België. Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over waar u voor uw aankomst in België in Afghanistan of elders leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u uw werkelijke streek van herkomst verlaten heeft. Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van uw asielrelaas raakt, te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u bij een terugkeer naar Afghanistan een reëel risico op ernstige schade loopt.*

*Het CGVS benadrukt dat het uw taak is om de verschillende elementen van uw relaas toe te lichten en alle nodige elementen voor de beoordeling van uw asielaanvraag aan te reiken. Het CGVS erkent tegelijkertijd dat het een samenwerkingsplicht heeft, in de zin dat het de door u aangebrachte elementen moet beoordelen rekening houdend met de informatie over het land van herkomst en dat het er toe gehouden is na te gaan of er onder de door u aangebrachte elementen, elementen zijn die wijzen op een gegronde vrees of een reëel risico en die zo nodig bijkomend te onderzoeken. Een onderzoek in die zin werd uitgevoerd. Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, en na een grondig onderzoek van alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient evenwel besloten te worden dat er in uw hoofde geen elementen voorhanden zijn die wijzen op een gegronde vrees tot vervolging of een reëel risico op ernstige schade bij terugkeer.*

#### *C. Conclusie*

*Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."*

## **2. Over de gegrondheid van het beroep**

### **2.1. Verzoeker voert in een enig middel een schending aan van de volgende bepalingen:**

*"artikelen 48/4, 48/5., 57/7 en 62 van Wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, artikel 4.3 (c) van de richtlijn 2004/83/EG van de Raad van 29 april 2004, artikel 27 van het Koninklijk besluit van 11 maart 2003, artikel I van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 betreffende de status van vluchtelingen ("Vluchtelingenconventie") schending van de algemene motiveringsplicht, het zorgvuldigheids- en het*

*redelijkheidsbeginsel, gelijkheidsbeginsel als beginselen van behoorlijk bestuur, en de artikelen 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen, en de rechten van de verdediging, schending artikel 15 van de RICHTLIJN 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011”.*

In een eerste onderdeel gaat verzoeker in op de medewerkingsplicht die op hem rust overeenkomstig de Richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming (herschikking). Hij wenst te benadrukken dat hij zijn uiterste best heeft gedaan om duidelijkheid te scheppen over zijn verblijf in Baghlan Markazi en de redenen waarom hij Afghanistan heeft verlaten. Hij verwijst naar zijn CGVS-interviews en stelt dat hij uitgebreide verklaringen heeft afgelegd over zijn regio van herkomst en zijn problemen. Ook heeft hij een taskara, een kopie van een vaccinatiekaart en een briefomslag neergelegd. Hij meent dat er onvoldoende rekening werd gehouden met zijn profiel, zijn afkomst, zijn scholingsgraad, zijn intellectuele vermogens, zijn leeftijd en zijn problemen. Hij verwijst naar zijn het feit dat hij laaggeschoold is, dat zijn vader in september 2014 overleed aan de gevolgen van suikerziekte en dat hij zes maanden later stopte met school. Zijn broer en zus gaan evenmin naar school, zijn familie hield zich bezig met landbouw en dat was hun bron van inkomsten. Verzoeker heeft in een weinig stimulerende omgeving geleefd en mocht van zijn moeder, gelet op de veiligheidssituatie in de regio, niet het huis uit. Hij is er zich van bewust dat elk dossier afzonderlijk wordt onderzocht, maar acht een verwijzing naar rechtspraak van de Raad in andere zaken relevant. Bepaalde hiaten of fouten in zijn verklaringen zijn het gevolg van stress en spanning. Hij is van mening dat hij is tegemoetgekomen aan zijn medewerkingsplicht, zodat *“het voordeel van de twijfel”* overeenkomstig artikel 48/6 van de Vreemdelingenwet moet worden toegepast.

In een tweede onderdeel past verzoeker de voorwaarden voor de toekenning van de vluchtelingenstatus toe op zijn asielrelaas: (i) zich buiten het land van herkomst bevinden, (ii) een gegronde vrees voor vervolging hebben, (iii) omwille van ras, religie, nationaliteit, behoren tot een bepaalde sociale groep of politieke overtuiging, (iv) de bescherming van zijn land van herkomst niet kunnen of niet willen invoeren. Wat de gegronde vrees voor vervolging herhaalt verzoeker dat hij vreest om gedwongen te worden gerekruteerd door de taliban. Hij volhardt in zijn verklaringen hierover en betoogt dat de argumenten van de bestreden beslissing niet overtuigen. Hij steunt zich op algemene berichtgeving over de gedwongen rekrutering en vindt het onredelijk om op basis van de in de bestreden beslissing geformuleerde bedenkingen tot de ongelooftwaardigheid van het asielrelaas te besluiten. Hij herhaalt dat *“het voordeel van de twijfel”* moet worden toegepast.

In een derde en laatste onderdeel gaat verzoeker in op de subsidiaire beschermingsstatus. Of verzoeker het slachtoffer dreigt te worden als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een gewapend conflict of het risico heeft om aan onmenselijke behandelingen te worden blootgesteld, moet telkens te worden beoordeeld aan de hand van de meest actuele veiligheidssituatie.

Zo er rekening wordt gehouden met zijn kwetsbaar profiel, dan kan er op basis van zijn verklaringen besloten worden dat er geen redenen zijn om te twifelen aan de authenticiteit van zijn verklaringen, zodat er dan ook geloof moet worden gehecht aan zijn profiel.

Verzoeker stelt omtrent zijn afgelegde verklaringen nog het volgende:

*“Ten onrechte wordt verzoekers geografische kennis inzake zijn regio onderschat en daarmee niet voldoende rekening wordt gehouden inzake zijn recente herkomst. De verwerende partij erkent in de bestreden beslissing dat verzoeker er in slaagt om verschillende dorpen rondom zijn woonplaats op te sommen, zoals Osman Khaail en Shafi Khail. Ook stelt de verwerende partij dat verzoeker het dorp Hallowdin dichtbij de dorpen Shash Kapa en Mahjer situeert, wat volgens de verwerende partij correct is. Het feit dat verzoeker slechts enkele fouten heeft gemaakt, impliceert geenszins dat hij geen duidelijkheid zou scheppen over zijn regio.*

*De verwerende partij verwijt verzoeker voorts dat hij incorrecte verklaringen aflegde met betrekking tot de districten in zijn provincie. Verzoeker antwoordde dat Samangan, Kunduz, Takhor en Parwan rond zijn district liggen. Terecht stelt de verwerende partij dat dit provincies zijn en geen districten. Uit het gehoorverslag blijkt echter dat verzoeker niet voldoende werd geconfronteerd met het feit dat hij districten rondom zijn districten moest opsommen:*

*[citaat uit het CGVS-gehoorverslag 1, stuk 5A, p. 4]*

*Het feit dat verzoeker het district Chardarah niet kent, toont verzoekers profiel aan en diens verklaring dat hij van zijn moeder niet vaak buiten mocht.*

*Verzoeker dient toch vast te stellen dat hij met betrekking tot de rivieren in zijn regio toch zeer gedetailleerde maar ook doorleefde verklaringen aflegde:*

*[citaat uit het CGVS-gehoorverslag 2, stuk 5B, p. 4]*

*Dat verzoeker de namen en functies van een aantal prominente figuren in zijn regio niet kent stemt overeen met zijn profiel, noch kan verzoeker dergelijke kennis worden verwacht, aangezien hij niet hooggeschoold is.*

*Verzoeker neemt de verwerende partij kwalijk dat slechts een klein deel van zijn verklaringen met betrekking tot zijn recente herkomst werden beoordeeld. Veel van zijn verklaringen worden door de verwerende partij niet betwist. Ten onrechte stelt de verwerende partij dat verzoeker met betrekking tot veiligheidsincidenten in zijn regio geen uitgebreide verklaringen kon afleggen. Zo er rekening wordt gehouden met verzoekers profiel, dan kan er toch worden vastgesteld dat verzoeker weliswaar in zijn eigen bewoondingen de veiligheidssituatie in zijn regio geprobeerd heeft duidelijk te maken. Volgens verzoeker is de verwerende partij te streng bij de beoordeling van zijn verklaringen met betrekking tot zijn regio."*

Verzoeker citeert nog uit UNHCR's "Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Asylum-Seekers from Afghanistan" van 19 april 2016, een rapport "General Security Situation and Events in Kabul" van 3 augustus 2017 van ecoi.net. Hij betoogt dat het geweld op dit moment grote proporties aanneemt, zodat er sprake is van willekeurig geweld in de context van een gewapend conflict. Bij een gedwongen terugkeer naar Afghanistan, zal hij aan zijn lot worden overgelaten op de luchthaven van Kabul en wordt hij een "IDP". Het gegeven dat hij zich in een vreemde gemeenschap in België en Iran heeft gevestigd betekent niet dat hij zich zal kunnen vestigen in zijn regio. Hij stelt dat België "met alle verplichtingen tot opvang die de Vluchtelingenconventie en de Opvangrichtlijn met zich meebrengen" niet vergelijken is met de provincie Parwan. Hij legt uit dat de leefbaarheid van Afghaanse steden steeds meer onder druk komt te staan door hervestiging in die steden. Met verwijzing naar een bron van 2011 is verzoeker van mening dat er humanitaire noden ontstaan. Met verwijzing naar een bron van 2013 voert hij aan dat de steeds groter wordende toestroom van ontheemden, terugkeerders en andere migranten in de steden, de druk op het land wordt opgevoerd. Er zijn conflicten over land, bijvoorbeeld wat Kabul betreft. De structuur van de Afghaanse economie en het werkaanbod in de steden zorgt ervoor dat terugkeerders uit het buitenland het bijzonder moeilijk zullen hebben om te overleven in één of andere stad van het land. De demografische groei, een grote landbouwsector, een rentenierseconomie en een maffiaeconomie zijn de belangrijkste kenmerken van het economische landschap. Landbouw is nog steeds veruit de belangrijkste economische sector in Afghanistan. De werkgelegenheid is erg laag. Een groot deel van het werkaanbod bestaat uit jobs die een leven boven de armoedegrens niet kunnen garanderen. De mogelijkheden om zich een inkomen te verschaffen zijn uiterst beperkt. Er wordt dan ook vastgesteld dat de toegang tot werkgelegenheid moeilijk is voor terugkeerders. Het probleem is niet enkel gelinkt aan het beperkte werkaanbod. Binnen de Afghaanse context is ok een sociaal netwerk erg belangrijk voor het vinden van werk. Jongeren die opgeleid zijn in Europa bevinden zich meestal in een nadeligere situatie bij het vinden van werk. In tegenstelling met het vooroordeel dat hun opleiding in Europa een voordeel zou zijn bij het zoeken naar werk, zijn deze jongeren dikwijls onvoldoende aangepast aan de huidige vereisten van de Afghaanse economie en samenleving. Deze moeilijkheden werden grondig bestudeerd in een studie over Afghaanse jongeren die teruggekeerd zijn vanuit het Verenigd Koninkrijk. De meerderheid van terugkeerders ondervindt diverse problemen om een nieuw leven in Afghanistan op te bouwen en de teruggekeerde jongeren worstelen om niet in absolute armoede terecht te komen.

Verzoeker bekritiseert zodoende de te beperkte interpretatie van de subsidiaire beschermingsstatus in de bestreden beslissing. De bestreden beslissing focust zich ten onrechte louter op de aanwezigheid van een aanhoudend gewapend conflict in een regio teneinde al dan niet de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen en verwaarloost de humanitaire gevolgen die een gewapend conflict met zich meebrengt.

2.2. De Raad beoordeelt het verzoek om internationale bescherming bij voorrang in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet (artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet).

Het arrest moet gemotiveerd zijn en geeft aan waarom verzoeker al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, waarbij de Raad duidelijk en ondubbelzinnig de redenen uiteenzet die hem ertoe brengen die beslissing te nemen.

Door de devolutieve kracht van het beroep is de hele zaak op de Raad overgegaan met al de feitelijke en juridische vragen die daarmee samenhangen.

Aan de hand van alle elementen van het dossier, herneemt hij de zaak volledig ongeacht het motief waarop de commissaris-generaal de bestreden beslissing heeft gesteund.

2.3. Wat de vluchtelingenstatus betreft, volstaat het niet dat verzoeker benadrukt dat hij zijn uiterste best heeft gedaan om zijn herkomst te staven. Verzoeker volhardt louter in zijn afgelegde verklaringen, maar doet geen enkele concrete poging om de motieven van de bestreden beslissing in een ander daglicht te stellen. Hij verwijst opnieuw naar de door hem neergelegde documenten, maar laat de motivering over deze stukken ongemoeid: *“Uit informatie waarover het CGVS beschikt en waarvan een kopie aan het administratief dossier werd toegevoegd blijkt dat corruptie in Afghanistan alomtegenwoordig is en dat eender welk document eenvoudig tegen betaling kan worden verkregen, waardoor de objectieve bewijswaarde van Afghaanse documenten hoe dan ook relatief is. Dit geldt zowel voor uw taskara als voor de kopie van een vaccinatiekaart. Bovendien blijkt uit de envelop die u neerlegt dat uw documenten werden opgestuurd vanuit Mazar-i-Sharif in de provincie Balkh. Dit is opmerkelijk aangezien u verklaarde dat uw familie zich na uw vertrek in Pul-i-Khumri in de provincie Baghlan heeft gevestigd in het huis van uw tante. Wanneer u werd gevraagd waarom uw documenten dan vanuit Mazar-i-Sharif werden verstuurd, kon u hier geen antwoord op geven. U verklaart dat een kennis van uw tante uw documenten heeft opgestuurd, u weet niet hoe hij heet, omdat uw moeder dat niet kon. Waarom uw moeder die documenten niet zou kunnen opsturen, weet u echter niet (CGVS II p.10). Wederom wordt het bedrieglijk karakter van uw asielaanvraag hierdoor bevestigd.”* Bijkomend merkt de Raad op dat verzoeker bij aanvang over zijn documenten verklaarde dat hij deze kreeg in het opvangcentrum hier in België via een fax, maar dat hij niet weet wie de afzender is, noch wat de inhoud van het document is, maar dat het wel zijn leeftijd zou bewijzen. De tolk geeft daarop aan dat het een vaccinatiekaart is (CGVS-vragenlijst, stuk 11, p. 2). Dergelijke desinteresse over de stukken die verzoeker voorlegt ter staving van zijn verzoek, relativeert de nood aan internationale bescherming. Bovendien bleek na leeftijdsonderzoek dat verzoeker niet minderjarig was, zodat hij op dit punt bedrieglijke verklaringen aflegt en stukken voorlegt die niet bewijskrachtig kunnen zijn.

Verzoeker verbindt het einde van zijn scholing met het overlijden van zijn vader in 2014, zodat verzoeker tot zijn achttien jaar naar school moet zijn gegaan. Zelf verklaart hij dat hij enkel de lagere school tot de zevende graad heeft bereikt (DVZ-verklaring, stuk 10, p. 4; CGVS-gehoorverslag 1, stuk 5A, p. 5). In de bestreden beslissing wordt omstandig gemotiveerd waarom geen geloof wordt gehecht aan verzoekers verklaringen over hoe hij zijn jeugd heeft doorgebracht. Zijn algemene en vage bewering dat onvoldoende rekening werd gehouden met zijn profiel, afkomst, scholing, intellectuele vermogens, leeftijd en problemen, klemmt met de vaststellingen van de bestreden beslissing op dit punt:

*“Zo moet er worden opgemerkt dat het CGVS gegronde redenen heeft om te twijfelen aan de authenticiteit van uw verklaringen over hoe u uw jeugd in Afghanistan hebt doorgebracht. De verklaringen die u aflegde over het leven dat u hebt geleid in uw land van herkomst zijn immers erg beperkt en komen daardoor weinig doorleefd over. U verklaart dat u zeven jaar naar school bent gegaan en dat u als u niet op school was boodschappen ging doen en uw moeder hielp in het huishouden door onder andere de afwas te doen, voor de rest bracht u uw tijd thuis door met uw broer en uw zus (CGVS I p.5). Uw vader had landbouwgrond die hij liet bewerken door twee boeren (CGVS I p.7). Hoewel uw leven zich dus blijkbaar voornamelijk in en rond uw huis afspeelde, de landbouwgronden van uw vader lagen op vijf minuten van uw huis en de geoogste gewassen werden bij jullie thuis bewaard, blijkt u hier bijzonder weinig over te kunnen vertellen (CGVS I p.8, CGVS II p.3).*

*U verklaarde dat jullie een koe hadden, dat u die gras en maïs gaf en yoghurt maakte van de koemelk, maar opmerkelijk genoeg verklaarde u dat jullie koe nog nooit had gekalfd. Toen u werd gevraagd hoe zij dan melk gaf, aangezien een koe slechts melk kan geven eens ze een kalf heeft gekregen, verklaarde u dat een koe gewoon melk geeft, je moet die gewoon melken, maar als ze een kalf heeft gekregen, geeft ze meer melk (CGVS I p.5,14). Dergelijke onwetendheid over basisverschijnselen in de landbouw en veeteelt is onaannemelijk gezien het profiel dat u zichzelf aanmeet. Hierdoor wordt uw bewering dat u een boerenzoon bent wiens dagen gevuld waren met het helpen in en rond het huis ernstig ondermijnd. Over jullie schapen vertelde u dat ze gewoon thuis waren en lawaai maakten. De schapen hielden jullie voor het vlees, maar verder deden jullie daar niets mee. U verklaart ook dat uw vader eens een nieuw schaap heeft gekocht, maar waar hij dat kocht weet u niet, het was ofwel van de boeren ofwel van de burenen, u weet enkel dat u blij was toen uw vader thuiskwam met een nieuw schaap en u dacht “Joepie, we hebben een nieuw schaap.” (CGVS I p.14,15). Ook hebt u er geen idee van hoe en waar uw vader de geteelde gewassen van zijn landbouwgrond verkocht, het was volgens u in de stad, maar u weet niet of hij zijn koopwaar al dan niet op een markt verkocht, en hoeveel geld dat opbracht voor uw gezin (CGVS I p.9).*

*Dergelijke verklaringen komen bijzonder weinig doorleefd over, zeker aangezien dit zaken zijn die zich afspeelden in uw directe leefomgeving en deel uitmaakten van uw dagelijkse realiteit. Dat u hier slechts in zulke beperkte mate over kunt vertellen ondermijnt de geloofwaardigheid van uw verklaringen.*

*Daarnaast verklaarde u dat u na het overlijden van uw vader een grote verantwoordelijkheid droeg als oudste zoon en dat u met school bent gestopt, omdat u thuis voor uw moeder en voor iedereen in de familie moest zorgen, u moest uw moeder, broer en zus beschermen. Wanneer u vervolgens echter werd gevraagd wat u concreet bedoelde met die grote verantwoordelijkheid, wat u dan precies deed in het huis dat u voor het overlijden van uw vader niet deed, kon u hier geen antwoord op geven. U zei alleen dat u zich zorgen maakte over de toekomst van uw broer en zus, maar dat u geen concrete dingen deed. Ook verklaarde u dat u voor de gronden van uw vader moest zorgen, want na zijn dood was er niemand meer om dat te doen. U beweerde dat, als een vader overlijdt, dit dan altijd de verantwoordelijkheid wordt van de oudste zoon (CGVS I p.22, CGVS II p.6,7,8). Gevraagd naar wat er dan precies met de gronden is gebeurd na de dood van uw vader, bleek u dit echter niet te weten. U verklaarde dat een van de landbouwers die op uw vaders grond werkte nog één keer de opbrengst is komen brengen, u weet zelfs niet zeker of dit in de vorm van gewassen of geld was, maar dat u hem daarna niet meer hebt gezien en dat de landbouwgronden ook niets meer opbrachten. Hoe dat kwam, weet u niet, u weet zelfs niet of de grond überhaupt nog werd bewerkt, dit terwijl u tijdens uw eerste gehoor nochtans had beweerd dat de taliban jullie grond heeft ingenomen en dat jullie nu geen landbouwgrond meer hebben (CGVS I p.8). Erop gewezen dat u eerder had verklaard dat u als oudste zoon toch verantwoordelijk was voor de landbouwgronden van uw vader en dus redelijkerwijs kan worden verwacht dat u van dergelijke zaken op de hoogte zou zijn, verklaarde u dat uw moeder verantwoordelijk was voor die zaken, dat zij alles regelde en dat u nog te jong was om de situatie te snappen (CGVS II p.6,7,8). Deze verklaringen staan echter in schril contrast met uw eerdere beweringen dat u na de dood van uw vader heel veel verantwoordelijkheden had thuis, omdat u nu de oudste was (CGVS II p.6). Ook is het opmerkelijk dat u aanvankelijk bij de Dienst Vreemdelingenzaken beweerde dat u de landbouwgrond van uw ouders bewerkte (DVZ Verklaring vraag 12), terwijl u ten overstaan van het CGVS verklaarde dat u nooit zelf op het land van uw vader hebt gewerkt (CGVS I p.8). Wanneer u hiermee werd geconfronteerd, ontkende u louter dat u ooit had gezegd dat u op het land van uw vader had gewerkt (CGVS I p.10), hetgeen geenszins volstaat ter rechtvaardiging van deze tegenstrijdigheid. Uw weinig doorleefde en bijzonder beknopte verklaringen en uw onaannemelijke onwetendheid over cruciale elementen ondermijnen op ernstige wijze de geloofwaardigheid van uw verklaringen dat u uw leven lang in een dorp hebt doorgebracht en uw dagen erin bestonden om uw familie te helpen in en rond het huis.*

*Het bovenstaande in ogenschouw genomen, heeft het CGVS ook ernstige twijfels bij de oprechtheid van uw verklaringen over uw recente herkomst uit het dorp Larkhabeha in het district Baghlan Markazi in de provincie Baghlan. Zo legt u een wel erg beperkte kennis over uw regio van herkomst aan de dag. U slaagt er weliswaar in om verschillende dorpen rondom uw vermeende woonplaats op te sommen, zoals Osman Khail en Shafi Khail (CGVS I p.3), maar wanneer u wordt gevraagd om ze te situeren ten opzichte van elkaar, slaat u de bal mis. U verklaart dat het dorp Hallowdin dicht bij de dorpen Shash Kapa en Mahjer liggen, wat klopt, maar beweert verder dat er een weg is van uw dorp, dat u dan eerst in Mahjer komt, dat het dorp daarna Hallowdin is en dat u dan in Shash Kapa aankomt (CGVS II p.10). Uit informatie waarover het CGVS beschikt en waarvan een kopie aan uw administratief dossier werd toegevoegd kan dit echter niet kloppen.*

*U kent ook het dorp Khodidad Khail en u weet dat het dicht bij uw dorp ligt, maar u kunt niet aangeven of dit dorp in de richting van Hallowdin ligt of niet (CGVS II p.10).*

*Ook over de districten in uw provincie legde u incorrecte verklaringen af. Er werd u gevraagd naar de omliggende districten van uw district Baghlan Markazi, waarna u antwoordde dat dat Samangan, Kunduz, Takhor en Parwan zijn (CGVS I p.4). Dit zijn echter provincies en geen districten, waarvan bovendien enkel Samangan en Kunduz aan uw district grenzen. Mocht u echter toch bewust hebben getracht de provincies grenzende aan uw provincie Baghlan op te sommen, is het opmerkelijk dat u de provincies Panjsher, Bamyan en Balkh niet opsomt, aangezien ook deze drie provincies grenzen aan de provincie Baghlan. Vervolgens werd u gevraagd of Chardarah bij u een belletje doet rinkelen, u bleek dit niet te kennen (CGVS p.4). Chardarah is nochtans een naburig district van Baghlan Markazi in de provincie Kunduz. Over Aybak zei u dat u denkt dat het een andere naam is voor Samangan (CGVS I p.4), terwijl Aybak een naburig district is in de provincie Samangan. Hazarti Sultan en Khuram Wa Sarbagh, naburige districten van de provincie Samangan, kent u niet (CGVS I p.22).*

Ook de naburige dorpen Zekir Khail, Ab Sarena, Baz Gul en Mullah Toor kent u niet (CGVS I p.7,15, CGVS II p.9) en van de Ali Khaja militaire basis in uw district waar kort voor uw vertrek een ernstige confrontatie tussen militairen en opstandelingen plaatsvond hebt u nog nooit gehoord (CGVS I p.17).

Gevraagd of er rivieren in uw regio zijn, verklaarde u dat de Kunduzrivier in uw regio stroomt, maar gaf u aanvankelijk aan dat de kleine rivier die in uw dorp stroomt geen naam heeft, terwijl u bij uw tweede gehoor dan weer beweerde dat de kleinere aftakkingen van de Kunduzrivier andere namen hebben, zoals Shafi Khail en Shahi Khail (CGVS II p.4).

Voorts werd u gevraagd naar de naam van het districtshoofd van uw district Baghlan Markazi, waarna u de namen Raiz Shokur en Raiz Sardar gaf, dit terwijl uit info blijkt dat Gowhar Khan Baburi het districtshoofd van Baghlan Markazi is. Gevraagd of u Gowhar Khan Baburi kent, verklaarde u dat hij ooit gouverneur was, u weet niet meer wanneer, maar volgens u was hij geen gouverneur op het moment dat u Afghanistan verliet. Uit informatie waarover het CGVS beschikt en waarvan een kopie aan uw administratief dossier werd toegevoegd blijkt echter dat Gowhar Khan Baburi wel degelijk districtshoofd van Baghlan Markazi was op het moment van uw vertrek uit uw land. U daarentegen beweerde dat Amir Gul gouverneur was van uw regio. Dit wordt echter tegengesproken door objectieve informatie waaruit blijkt dat Amir Gul Civil Order Police Chief van uw district was tot hij in 2012 werd ontslagen (CGVS I p.12,17). Kolonel Burhanuddin Zahid, de politiechef van provincie Baghlan, kent u niet (CGVS I p.18). Toen u werd gevraagd naar het nabijgelegen dorp Kaka Mangal, verklaarde u dat u hier nog nooit van had gehoord, maar bleek u wel ene Amin Mangal te kennen. U kende deze naam, maar bleek niet zeker te weten wie deze persoon is (CGVS I p.15). Uit info blijkt dat Amin Mangal in 2010 de politiechef van uw district was. Uw kennis over uw regio beperkt zich duidelijk slechts tot het jaar 2012 à 2013. Deze vaststelling sterkt het CGVS dan ook in de overtuiging dat u veel eerder dan u beweert uit Baghlan bent vertrokken.

Nog is het opmerkelijk dat u verklaarde soms naar de radio te luisteren in uw land, maar dat u enkel de zenders Radio Baghlan, en Radio Azadi weet op te noemen (CGVS I p.16), de Afghaanse afdeling van de internationale radiozender Radio Free Europe/Radio Liberty. Dit terwijl er ook verschillende lokale Afghaanse radiostations zijn in uw regio, waaronder Radio Arzoha, Radio Adiab, Radio Payman, Radio Trajmeer, Radio Sana en Radio Khusi. Dat u naast Radio Baghlan enkel een internationaal radiostation kunt noemen, bevestigt opnieuw het bedrieglijk karakter van uw verklaringen omtrent uw herkomst uit Larkhabeha, Baghlan.

Verder bevestigt u de aanwezigheid van buitenlandse troepen in uw regio, vroeger waren er volgens u de Amerikanen en nu zijn er volgens uw verklaringen Duitsers en andere Europese legers, u kunt ze moeilijk herkennen, want hun uniformen zijn dezelfde. Uit informatie die aan uw dossier werd toegevoegd blijkt echter dat de Duitse militaire troepen reeds in de zomer van 2013 uw regio hebben verlaten. Over de Hongaarse aanwezigheid in uw regio tot 2015 weet u dan weer niets (CGVS I p.18,23). Ook als u wordt gevraagd naar talibs in uw regio, blijkt uw kennis hierover ontoereikend. U geeft de naam Maulawi Omar Gul, maar verder kent u blijkbaar niemand, dit terwijl uit uw verklaringen en uit de objectieve informatie blijkt dat de taliban in grote getale aanwezig is in uw regio. U verklaart dat er veel talibs zijn en dat de andere namen moeilijk te onthouden zijn (CGVS I p.17). Deze verklaring kan uw onwetendheid geenszins verschonen aangezien het hier opnieuw een element betreft uit uw directe en persoonlijke omgeving. Redelijkerwijs kan dus worden verwacht dat u hier uitgebreid over kunt vertellen, quod non.

Ook de route die u beweerde te hebben gevolgd naar Kabul om vervolgens naar België te reizen, overtuigt niet. U verklaarde dat u toen u uw dorp verliet door het district Doshi bent gereisd. U beweerde dat u eens uit het dorp langs Daus Khail, Shafi Khail, Shahi Khail, Old Baghlan en New Baghlan bent gepasseerd, dat u dan in Doshi was en dat u niet via Pul-i-Khumri bent gereisd (CGVS I p.10,11). Echter, uit informatie van het CGVS waarvan een kopie aan uw administratief dossier werd toegevoegd, blijkt dat u voor u Doshi kunt bereiken door het district Pul-i-Khumri moet reizen, de districten Baghlan Markazi en Doshi grenzen immers niet aan elkaar. Ondanks uw bewering dat verschillende van uw familieleden in Pul-i-Khumri wonen en uw moeder, broer en zus daar nu verblijven, blijkt u hier niet van op de hoogte te zijn (CGVS I p.11, CGVS II p.2). Uw geloofwaardigheid wordt hierdoor eens te meer aangetast. Vervolgens verklaarde u na Doshi district via Khinjan en Salang te zijn gepasseerd en daarna kwam u in Kabul aan (CGVS I p.10). U vergeet echter dat u na Salang eerst nog via Jabalussaraj district en Charikar district moet reizen alvorens in de provincie Kabul aan te komen. Dat u slechts op een dusdanige beknopte en bovendien incorrecte manier kunt aangeven welke route u hebt gevolgd om uw land te verlaten, brengt uw geloofwaardigheid wederom ernstige schade toe.

*Vervolgens werd gepolst naar uw kennis over de algemene veiligheidssituatie in uw regio, ook hier blijft u in gebreke. U verwees naar een aanval op het huis van commandant Sadiq, de lokale Arbakicommandant, u zegt dat zijn huis een maand voor uw vertrek uit uw land in brand werd gestoken (CGVS I p.16,17, CGVS II p.14), maar over andere recente gebeurtenissen kunt u niets vertellen. De voorbeelden die u gaf dateren immers alle van jaren geleden. U had het over de aanslag op de suikerfabriek waarbij Sayed Mustafa Kazemi is omgekomen, dit incident dateert echter van 2007. De confrontatie tussen enerzijds commandant Kamin en gouverneur Amir Gul en anderzijds het Afghaanse overheidsleger, wat u situeert een zestal maanden voor uw vertrek uit Afghanistan, dus het voorjaar van 2015, vond in werkelijkheid plaats in 2012 (CGVS I p.16). U verklaart ook dat de taliban de weg soms blokkeerde, maar u weet niet waar of wanneer dat dan precies was, u kunt enkel stellen dat het normaal is dat de taliban de weg probeerde te blokkeren om ergens binnen te vallen (CGVS II p.14). Uw verklaring dat u niet zo vaak buiten uw dorp bent geweest kan hier niet als verschoningsgrond worden aanvaard, gezien de ongeloofwaardige verklaringen die u aflegde omtrent uw dagelijkse leven die hierboven reeds werden beargumenteerd.*

*Dat u evenmin uitgebreide verklaringen kunt afleggen met betrekking tot veiligheidsincidenten in uw regio is opmerkelijk en weinig aannemelijk mocht u wel degelijk recent in de regio van Baghlan hebben verbleven, daar de situatie in uw provincie veelal als bijzonder volatiel wordt omschreven. De beschikbare informatie bevestigt bovendien dat er in uw provincie wel degelijk een heel aantal veiligheidsincidenten hebben plaatsgevonden. Ook de vaststelling dat u uw onwetendheid vaak tracht te verklaren door aan te geven dat u nog erg jong was toen u in Afghanistan was, brengt uw algemene geloofwaardigheid ernstige schade toe, aangezien een medisch onderzoek ontegensprekelijk heeft aangetoond dat u op 11 januari 2016 de leeftijd van 20 jaar met een standaarddeviatie van 1,5 jaar hebt bereikt, wat betekent dat u op het moment van u vertrek uit uw land minstens 18 jaar moet zijn geweest. Uw beweerde jonge leeftijd kan aldus niet als verschoningsgrond voor uw weinig doorleefde verklaringen en uw onwetendheid worden aanvaard (CGVS I p.4, CGVS II p.15).*

*Uit al het bovenstaande kan bezwaarlijk worden besloten dat u doorleefde verklaringen hebt afgelegd over een plaats waar u bent opgegroeid en waar u tot aan uw vertrek uit uw land onafgebroken zou hebben gewoond.”*

Deze motivering is correct en pertinent, vindt steun in het administratief dossier en wordt door de Raad overgenomen.

Verzoekers verwijzing naar rechtspraak van de Raad is niet relevant bij gebrek aan precedenterwerking. Hij erkent overigens zelf dat elke zaak afzonderlijk moet worden onderzocht en op eigen merites beoordeeld.

Verzoeker kan niet verwijzen naar louter algemene informatie om zijn herkomst alsnog aan te tonen.

Uit bovenstaande blijkt dat verzoeker niet aannemelijk maakt dat hij afkomstig is uit Larkhabeha, in het district Baghlan Markazi, in de provincie Baghlan in Afghanistan. Hierdoor kan evenmin geloof gehecht worden aan de problemen die er zich zouden hebben voorgedaan.

Wat de concrete vervolgingsfeiten betreft, met name de afpersing en de gedwongen rekrutering door de taliban, merkt de Raad op dat dit deel uitmaakt een overtollige motivering, nu uit bovenstaande vaststellingen reeds blijkt dat aan verzoekers asielrelaas geen enkel geloof kan worden gehecht, gelet op het feit dat verzoeker zijn identiteit en herkomst niet aannemelijk maakt. Een bespreking van verzoekers kritiek op deze motivering in de bestreden beslissing dringt zich dan ook niet op.

Gelet op het voorgaande, kan niet worden aangenomen dat in deze is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/6, § 2, van de Vreemdelingenwet.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

2.4. Voor zover verzoeker zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroept op de door hem aangevoerde redenen, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen dienaangaande. Verzoeker toont niet aan dat hij in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b), van de Vreemdelingenwet.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden toegekend op voorwaarde dat het aannemelijk is dat verzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielrelaas, meer bepaald in toepassing van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet. Deze wetsbepaling beoogt immers bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade.

Gelet op het feit dat verzoeker de beweerde herkomst uit Larkhabeha, in het district Baghlan Markazi, in de provincie Baghlan niet aannemelijk maakt, maakt hij evenmin aannemelijk dat de afweging van het reële risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet dient te gebeuren ten opzichte van de situatie aldaar.

Een algemene verwijzing naar de situatie in Afghaanse steden, met de nadruk op de Kabul, alsook de humanitaire noden en economische situatie in Afghanistan kan afbreuk doen aan de bovenstaande vaststelling, waarbij overigens de strikt humanitaire omstandigheden niet relevant zijn voor de beoordeling van een nood aan internationale bescherming (Richtlijn 2011/95/EU, overweging 9).

Met betrekking tot de vraag of verzoeker bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet, kan een loutere verwijzing naar een Afghaanse nationaliteit en naar een voorgehouden, maar niet aangetoonde regio van herkomst niet volstaan. Het is immers in de eerste plaats aan verzoeker om tijdens de asielprocedure zijn ware identiteit en herkomst aannemelijk te maken.

Gelet op de bovenstaande vaststellingen, kan de Raad enkel afleiden dat verzoeker zelf meent dat er in Afghanistan geen zwaarwegende gronden voorhanden zijn die erop wijzen dat hij bij een terugkeer naar dit land een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2.5. Verzoeker vraagt *in fine* van het verzoekschrift de bestreden beslissing te vernietigen. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoeker heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2°, van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal.

**OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:**

**Artikel 1**

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

**Artikel 2**

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op elf juni tweeduizend achttien door:

dhr. S. VAN CAMP,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

S. VAN CAMP